

Bruksela, 10 października 2023 r.  
(OR. en)

13076/23  
ADD 1 REV 1  
LIMITE  
PV CONS 41  
AGRI 520  
PECHE 365

**PROJEKT PROTOKOŁU**  
RADA UNII EUROPEJSKIEJ  
**(Rolnictwo i Rybołówstwo)**  
18 września 2023 r.

## SPIS TREŚCI

Strona

### RYBOŁÓWSTWO

#### Działania o charakterze nieustawodawczym

3. UE–Zjednoczone Królestwo: coroczne konsultacje w sprawie uprawnień do połowów na 2024 r. .... 3
4. UE–Norwegia i państwa nadbrzeżne: coroczne konsultacje dotyczące 2024 r. .... 3

### ROLNICTWO

#### Działania o charakterze nieustawodawczym

6. Kwestie rolne związane z handlem ..... 3
- ZAŁĄCZNIK – Oświadczenia do protokołu Rady ..... 4

\*\*\*

## RYBOŁÓWSTWO

### Działania o charakterze nieustawodawczym

3. **UE–Zjednoczone Królestwo: coroczne konsultacje w sprawie uprawnień do połowów na 2024 r.** 12133/23  
*Wymiana poglądów*

Rada przeprowadziła wymianę poglądów na temat priorytetów i głównych celów konsultacji ze Zjednoczonym Królestwem w sprawie uprawnień do połowów na 2024 r., a także na temat konsultacji w sprawie połowów z Norwegią i państwami nadbrzeżnymi w 2024 r.

4. **UE–Norwegia i państwa nadbrzeżne: coroczne konsultacje dotyczące 2024 r.** 12131/23  
*Wymiana poglądów*

Pkt 4 omówiono razem z pkt 3.

## ROLNICTWO

### Działania o charakterze nieustawodawczym

6. **Kwestie rolne związane z handlem** 12640/23  
*Informacje przekazane przez Komisję*  
*Wymiana poglądów*

Rada przeprowadziła wymianę poglądów na temat rozwoju sytuacji w zakresie unijnego handlu produktami rolno-spożywczymi i umów handlowych oraz negocjacji zarówno dwustronnych, jak i wielostronnych.

Rada przeprowadziła również wymianę poglądów na temat sytuacji w zakresie przywozu niektórych produktów rolnych z Ukrainy po wygaśnięciu odpowiednich środków ochronnych w odniesieniu do przywozu do Unii oraz na temat odnośnych zapowiedzi Ukrainy w ramach platformy współpracy utworzonej w celu zaradzenia tej sytuacji.

Rada zapoznała się z informacjami przekazanymi przez Komisję, z uwagami delegacji i z odpowiedzią Komisji.

Prezydencja będzie nadal regularnie zwracać się do Komisji, by ta na bieżąco informowała Radę o kwestiach rolnych związanych z handlem.

**Oświadczenia do nieustawodawczych punktów A przedstawionych w dok. 12856/23**

**Ad pkt 1 wykazu  
punktów A:**

**Decyzja Rady upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji MOP z 2019 r. w sprawie eliminacji przemocy i molestowania (nr 190)**  
*Podejście ogólne*

**OŚWIADCZENIE REPUBLIKI BULGARII**

„Republika Bułgarii przywiązuje wielką wagę do propagowania i ochrony praw człowieka. Kraj ten jest i pozostanie wierny swoim zobowiązaniom w zakresie praw człowieka, w tym walki z przemocą i molestowaniem w miejscu pracy.

W 2018 r. bułgarski Trybunał Konstytucyjny wydał orzeczenie, w którym stwierdził, że Konwencja Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (»konwencja stambulska«) propaguje koncepcje prawne związane z pojęciem płci (ang. *gender*), które są niezgodne z podstawowymi zasadami bułgarskiej konstytucji. Ponadto w 2021 r. Trybunał Konstytucyjny doprecyzował, że pojęcie »płci« (bg. *пол*, ang. *sex*) użyte w konstytucji w kontekście krajowego porządku prawnego należy rozpatrywać jedynie w jego sensie biologicznym (mężczyźni i kobiety).

Art. 1 ust. 1 lit. b) konwencji nr 190 Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) przewiduje ochronę zarówno ze względu na płeć biologiczną (ang. *sex*), jak i płeć społeczno-kulturową (ang. *gender*), co w świetle wspomnianych orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego podważa zgodność tej konwencji z bułgarską konstytucją, a tym samym budzi wątpliwości co do możliwości jej ratyfikacji przez to państwo. Republika Bułgarii **nie popiera zatem decyzji Rady wzywającej państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie eliminacji przemocy i molestowania z 2019 r. (nr 190)**, co do której to decyzji brak jest pewności prawa, czy stwarza ona obowiązek ratyfikowania konwencji.

Republika Bułgarii jest również zaniepokojona faktem, że przyjęcie tej decyzji może mieć wpływ na uprawnienia dyskrecyjne państw członkowskich w zakresie samodzielnego decydowania o związaniu się tą konwencją zgodnie z konstytucją MOP, co mogłoby zagrozić stanowiskom państw członkowskich w negocjacjach w sprawie przyjęcia przyszłych konwencji i zaleceń MOP dotyczących kwestii podlegających kompetencjom dzielonym między państwami członkowskimi a Unią”.

## OŚWIADCZENIE REPUBLIKI CZESKIEJ

„Republika Czeska pragnie przypomnieć swoje stanowisko wielokrotnie wyrażane podczas negocjacji w sprawie przedmiotowej decyzji Rady oraz wcześniejszych decyzji Rady zezwalających państwom członkowskim UE na ratyfikację konwencji i protokołów Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), wzywających je do ratyfikacji tych konwencji i protokołów lub upoważniających je do ich ratyfikacji. Republika Czeska konsekwentnie interpretowała te decyzje Rady jako środki, które nie nakładają obowiązku ratyfikowania przedmiotowych konwencji międzynarodowych. Postrzega je raczej jako instrumenty ułatwiające ratyfikację, które jednocześnie wspierają zasadę pełnego poszanowania państw członkowskich UE jako niezależnych członków MOP. W tym kontekście każde państwo członkowskie UE zachowuje swobodę w inicjowaniu procesu ratyfikacji, w którym kieruje się wyłącznie krajowym procesem decyzyjnym i nie podlega środkom dotyczącym naruszeń Traktatu.

Republika Czeska podkreśla potrzebę uzyskania jednoznacznego potwierdzenia, że państwa członkowskie UE mogą dobrowolnie – w ramach ich jurysdykcji krajowej – ratyfikować konwencję MOP nr 190 w sprawie eliminacji przemocy i molestowania. Bez spełnienia tego warunku i ponieważ na posiedzeniu Coreperu 19 lipca 2023 r. nie podano jasnej wykładni prawnej, Republika Czeska nie jest w stanie poprzeć decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (nr 190) z 2019 r. w sprawie eliminacji przemocy i molestowania i wstrzymuje się od głosu.

Republika Czeska przyjmuje do wiadomości i docenia wyrażane wielokrotnie oświadczenia Komisji dotyczące utrzymania obecnej praktyki w odniesieniu do tej i do wszystkich poprzednich decyzji Rady, zgodnie z którą Komisja nie podejmie kroków w celu wyegzekwowania ratyfikacji konwencji MOP przez państwa członkowskie UE.”

## OŚWIADCZENIE LITWY

- „1. Biorąc pod uwagę utrwaloną praktykę Komisji Europejskiej w odniesieniu do poprzednich decyzji Rady dotyczących konwencji i protokołów Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), Litwa popiera wniosek dotyczący decyzji Rady wzywającej państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji MOP w sprawie eliminacji przemocy i molestowania z 2019 r. (nr 190).
2. Litwa jest głęboko przekonana, że przyjęcie tej decyzji Rady pomoże utrzymać jednolitość działań wszystkich państw członkowskich UE, wesprze cele przyszłych konwencji i odegra kluczową rolę w ich przyjęciu w ramach trójstronnej organizacji, jaką jest MOP.
3. Jednocześnie Litwa rozumie i podkreśla stanowisko wyrażone podczas negocjacji, zgodnie z którym ta i poprzednie decyzje Rady nie nakładają obowiązku ratyfikowania danej konwencji międzynarodowej, ponieważ państwa członkowskie UE są autonomicznymi członkami MOP, a przedmiotowa decyzja Rady na szczeblu UE powinna być zgodna ze wspólnotowym dorobkiem prawnym.”

## OŚWIADCZENIE WĘGIER

„Węgry, biorąc pod uwagę opinię Służby Prawnej Rady przedstawioną w trakcie negocjacji, pragną powtórzyć swoje stanowisko prawne, zgodnie z którym z prawnego punktu widzenia nie jest konieczne przyjęcie decyzji Rady, aby umożliwić państwom członkowskim ratyfikowanie konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (nr 190) z 2019 r. w sprawie eliminacji przemocy i molestowania (zwanej dalej „konwencją MOP nr 190”), ponieważ konwencja nie wiąże się z żadną wyłączną kompetencją UE. Odnotowujemy, że akty siedmiu państw członkowskich, które ratyfikowały już konwencję, również *de facto* potwierdzają ten wniosek.

Bez uszczerbku dla powyższego Węgry przyjmują również do wiadomości liczne oświadczenia ustne Komisji, że nie podejmie ona działań w celu wyegzekwowania ratyfikacji konwencji przez państwa członkowskie, nawet jeśli Rada przyjmie decyzję w tej sprawie.

Ponadto Węgry wyrażają żal z powodu procedury, która została zastosowana do przyjęcia przedmiotowej decyzji Rady. W tym względzie przypominamy, że Coreper na posiedzeniu 31 maja 2023 r. postanowił zalecić Radzie, by zatwierdziła oświadczenie, które ma zostać włączone do protokołu posiedzenia, w którym to oświadczeniu Rada stwierdza, że nie można osiągnąć większości kwalifikowanej wymaganej do przyjęcia proponowanej decyzji Rady. Godny ubolewania jest fakt, że nie przeprowadzono działań wynikających z zaleceń wydanych przez Coreper.”

## OŚWIADCZENIE AUSTRII

- „1. Co do zasady Austria podkreśla swoje stanowisko prawne, zgodnie z którym decyzja Rady wzywająca państwa członkowskie do ratyfikowania odpowiedniej konwencji międzynarodowej nie stwarza obowiązku.
2. Państwa członkowskie UE są autonomicznymi członkami MOP. Obowiązek ratyfikacji jest sprzeczny z zasadą trójstronności zapisaną w konstytucji MOP i konwencji MOP nr 144 z 1976 r. ratyfikowanej przez wszystkie państwa członkowskie UE.
3. Austria przyjmuje do wiadomości zapewnienia Komisji Europejskiej, że powstrzyma się ona od kroków prawnych wobec państw członkowskich, które zdecydują się nie ratyfikować konwencji.”

## OŚWIADCZENIE KOMISJI

„Konwencja Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) w sprawie eliminacji przemocy i molestowania w miejscu pracy z 2019 r. (nr 190) została przyjęta przy okazji stulecia MOP, a jej powszechna ratyfikacja jest niezbędna do skutecznego wyeliminowania przemocy i molestowania w miejscu pracy. Ta nowa konwencja MOP jest bardzo potrzebnym instrumentem międzynarodowym chroniącym prawo każdego pracownika do miejsca pracy wolnego od przemocy i molestowania. UE i jej państwa członkowskie odegrały ważną rolę w procesie przyjmowania przez MOP Konwencji w sprawie eliminacji przemocy i molestowania w miejscu pracy, w związku z czym Komisja przedstawiła wniosek legislacyjny, w którym zaproponowała ustanowienie ram unijnych umożliwiających państwom członkowskim indywidualną ratyfikację kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii. W interesie Unii leży, by trudności jednego państwa członkowskiego w zakresie ratyfikacji nie zakłócały procesu ratyfikacji konwencji przez inne państwa członkowskie.”

**Ad pkt 8 wykazu  
punktów A:**

**Publiczny dostęp do dokumentów  
Wniosek nr 26/c/03/23 (ponowny)  
Zatwierdzenie**

## **OŚWIADCZENIE FINLANDII**

„Finlandia jest zdania, że ujawnienie nazwisk osób, które sprawują funkcję publiczną, zasadniczo nie naruszyłoby ochrony prywatności ani integralności osoby fizycznej w sposób, o którym mowa w rozporządzeniu 1049/2001”.

**Ad pkt 19 wykazu  
punktów A:**

**Decyzja Rady w sprawie podpisania Umowy o ochronie  
i zrównoważonym wykorzystywaniu morskiej różnorodności  
biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową  
Przyjęcie**

**OŚWIADCZENIE RADY**

„Rada zauważa, że obszary znajdujące się poza jurysdykcją krajową obejmują prawie dwie trzecie powierzchni oceanów na świecie i dziewięćdziesiąt pięć procent jego pojemności; charakteryzują się bogatą różnorodnością biologiczną mórz – o znaczeniu zarówno ekologicznym, jak i społeczno-gospodarczym – która znajduje się pod coraz większą presją. Rada uważa zatem, że jej decyzja o upoważnieniu do podpisania, w imieniu Unii, porozumienia w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową („porozumienie o BBNJ”) jest jednym z kroków, które wspierają spójność podejścia Unii do ochrony oceanów i zarządzania nimi oraz wzmacniają jej zaangażowanie na rzecz długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskich zasobów biologicznych na całym świecie.

Rada zauważa również, że art. 67 porozumienia o BBNJ stanowi, że w przypadku regionalnej organizacji integracji gospodarczej będącej stroną przedmiotowego porozumienia, której co najmniej jedno państwo członkowskie jest również stroną porozumienia, organizacja i jej państwa członkowskie decydują o swoich odpowiednich obowiązkach w zakresie wykonywania ich zobowiązań wynikających z porozumienia. W związku z tym oraz biorąc pod uwagę, że państwa członkowskie Unii Europejskiej wyraziły zamiar zostania stronami porozumienia o BBNJ, Rada podkreśla znaczenie zajęcia się, na etapie zawierania w imieniu Unii porozumienia o BBNJ, podziałem kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi, a także dokonania, w stosownych przypadkach, wewnętrznych ustaleń co do korzystania z wynikających z porozumienia o BBNJ praw i wypełniania wynikających z tego porozumienia zobowiązań przez Unię i jej państwa członkowskie. Takie ustalenia powinny należycie uwzględniać uzasadnione interesy Unii i jej państw członkowskich w ramach ich odpowiednich obszarów kompetencji, a w szczególności interesy danego państwa członkowskiego w przypadku potencjalnych skutków w obszarach podlegających jego jurysdykcji krajowej, oraz powinny być w pełni zgodne z zasadami przyznania kompetencji, równowagi instytucjonalnej i lojalnej współpracy”.

## OŚWIADCZENIE KOMISJI

„1. Komisja uważa, że decyzja w sprawie podpisania umowy międzynarodowej powinna odnosić się do osoby wyznaczonej przez negocjatora jako osoba uprawniona do podpisania umowy.

W związku z tym zmiany w art. 2, które przewidują wyznaczenie przez przewodniczącego Rady osoby, która ma podpisać w imieniu Unii *Umowę w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza w sprawie ochrony i zrównoważonego użytkowania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową* (porozumienie BBNJ) nie są zgodne z Traktatami.

Jak przedstawiła Komisja w toczącej się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej sprawie C-551/21, akty zewnętrznej reprezentacji w procesie tworzenia traktatów, które obejmują podpisanie umowy międzynarodowej, są, zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE, prerogatywami instytucjonalnymi Komisji (z wyjątkiem tego typu aktów dotyczących umów należących wyłącznie lub głównie do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii, w przypadku których to Wysoki Przedstawiciel reprezentuje Unię na zewnątrz zgodnie z art. 27 ust. 2 TUE).

Rzecznik generalny zgodził się z Komisją w swojej opinii z dnia 13 lipca 2023 r. w tej sprawie (ECLI:EU:C:2023:579).

Komisja uważa również, że motyw 10, zgodnie z którym decyzja Rady w sprawie podpisania nie powinna być interpretowana jako wykorzystanie możliwości wykonywania przez Unię jej kompetencji zewnętrznej w dziedzinach objętych umową BBNJ wchodzących w zakres kompetencji dzielonych w zakresie, w jakim kompetencja ta nie została jeszcze wykonana wewnątrznie przez Unię, jest niezgodny z orzecnictwem dotyczącym art. 3 ust. 2 TFUE. Ten motyw dotyczący powstrzymania się przez Unię od wykonywania jej kompetencji dzielonych przesądza o obiektywnym sprawdzeniu wykonywania kompetencji dzielonych, ponieważ odpowiednie orzecznictwo zezwala na wykonywanie takiej kompetencji w drodze działań zewnętrznych przed przyjęciem przepisów wewnętrznych.

W odniesieniu do motywu 11, który stanowi, że UE powinna stać się stroną porozumienia BBNJ wraz ze swoimi państwami członkowskimi, ponieważ oba państwa mają kompetencje w dziedzinach objętych umową BBNJ oraz że decyzja Rady w sprawie podpisania umowy pozostaje bez uszczerbku dla podpisania umowy przez państwa członkowskie, zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi, Komisja uważa, że wyrażenie „wraz z jej państwami członkowskimi” może być postrzegane jako dorozumiany wymóg wspólnego porozumienia w tym sensie, że UE musiałaby czekać na podpisanie porozumienia BBNJ przez państwa członkowskie wraz z UE.

Podtrzymując swoje stanowisko w odniesieniu do powyższego, Komisja nie sprzeciwia się przyjęciu zmienionego wniosku dotyczącego podpisania, w imieniu Unii, porozumienia BBNJ (ST 12416/23) przez Radę w drodze głosowania [większością kwalifikowaną].

## **OŚWIADCZENIE FINLANDII**

„Do 2030 r. zapotrzebowanie na dodatkowe widmo na potrzeby bezprzewodowych technologii mobilnych, takich jak 5G i 6G, wzrośnie. Finlandia jest głęboko przekonana, że aby utrzymać konkurencyjność na światowym rynku technologii bezprzewodowych i osiągnąć cele cyfrowe UE na 2030 r., a także zapewnić odporność i otwartą strategiczną autonomię, UE powinna być proaktywna w ramach swojej polityki w zakresie widma radiowego.

Finlandia uważa, że konieczne jest dokonanie oceny przeznaczenia na zasadzie pierwszej ważności zakresu częstotliwości 470–694 MHz w regionie 1 ITU dla służby ruchomej i włączenie tej kwestii do porządku obrad WRC-27.

Biorąc pod uwagę szczegółowe uwarunkowania techniczne, które obowiązują UE przy uzgadnianiu identyfikacji dla IMT pasma częstotliwości 6425/7125 MHz, Finlandia uważa, że UE podczas WRC-23 powinna przyjąć bardziej pozytywne podejście do takiej identyfikacji. To górne pasmo 6 GHz jest obecnie jedyną opcją dodatkowego widma IMT umożliwiającą uwzględnienie ewolucji zastosowań użytkowników służby ruchomej i tendencji wykazywanych wśród użytkowników.

Finlandia jest również głęboko przekonana, że UE powinna przeprowadzić badania dotyczące zatwierdzenia przez WRC-27 ewentualnego nowego widma radiowego dla 6G w zakresie częstotliwości 7125 MHz – 30 GHz, uznając jednocześnie potrzebę zabezpieczenia dotychczasowego wykorzystania tego widma i bez narażania na szwank zastosowań istotnych dla wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony lub polityki kosmicznej Unii.”